

ວາລະສານວິທະຍາສາດມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ, ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈສະຫະສາຂາວິຊາ, ວາລະສານເປີດກວ້າງ

ສະບັບທີ 6, ເຫຼັ້ມທີ 1, ມັງກອນ-ມິຖຸນາ 2020, ເລກທະບຽນ ISSN 2521-0653

ການພັດທະນາຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນ

ແບບ B-SLIM ຂອງນັກສຶກສາປີທີ 3 ຄະນະພາສາສາດ

ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ ສ ປປ ລາວ¹

ອຸດາລອນ ບຸນທະວົງ², ສິມພົງ ແສງຜະຈິດ ແລະ ຣະພິພອນ ສ້ອຍນ້ຳ

ສາຂາວິຊາພາສາອັງກິດທົ່ວໄປ, ພາກວິຊາພາສາຕ່າງປະເທດ, ຄະນະພາສາສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ ສປປ ລາວ

ບົດຄັດຫຍໍ້

ການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ແມ່ນເພື່ອສຶກສາ ແລະ ປຽບທຽບຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ກ່ອນ ຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນຂອງນັກສຶກສາ ປີທີ ແລະ ສຶກສາເຈດຕະຄະຕິທີ່ມີຕໍ່ການສອນຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ 3 ວິທີການສອນແບບB-SLIM.

ຄົນ ທີ່ຮຽນສາຂາພາສາອັງກິດ ໃນ 27 ຈຳນວນ 3 ກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນການຄົ້ນຄວ້າ ປະກອບມີ ນັກສຶກສາປີທີ ສຶກສາສາ 1 ພາກຮຽນ ທີ່2019-2020 ຂອງຄະນະພາສາສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ ໂດຍວິທີການສຸມແບບກຸ່ມ ດຽວ ຮູບແບບ ແມ່ນການຄົ້ນຄວ້າແບບທົດລອງ ກຸ່ມດຽວ ທົດສອບກ່ອນຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ.

ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າປະກອບມີ ແຜນການສອນສຳລັບການສອນຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ ວິທີການສອນແບບ B-SLIM ຈຳນວນ ແຜນ ແບບທົດສອບຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ 6 ຈຳນວນ ສະບັບ ແລະ ແບບວັດເຈດຕະຄະຕິຂອງນັກສຶກສາທີ່ມີຕໍ່ການສອນຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ວິທີ ການສອນ ແບບB-SLIMອາ 6 ສະບັບ ການດຳເນີນການທົດລອງໃຊ້ເວລາ 1 ທົດ ອາທິດລະ 4 ຊົ່ວໂມງ ລວມທັງໝົດ 24 ຊົ່ວໂມງ ການວິວິເຄາະຂໍ້ມູນແມ່ນເພື່ອຫາຄ່າສະເລ່ຍ ຮ້ອຍລະ ສ່ວນປ່ຽນແປງມາດຕະຖານ ແລະ ສະຖິຕິທົດສອບ ທີ່ແບບບໍ່ອິດສະຫຼະຕໍ່ກັນ:ຜົນການຄົ້ນຄວ້າສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້ .

1. ເຫັນວ່າ ນັກສຶກສາມີຄະແນນຄວາມສາມາດ ດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດກ່ອນຮຽນ ສະເລ່ຍ 46.03 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຫຼັງຮຽນ ສະເລ່ຍ 76.70 ສ່ວນຮ້ອຍ ເມື່ອທົດສອບຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຄ່າສະເລ່ຍ ພົບວ່າ ຄວາມສາມາດ ດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດແມ່ນຫຼັງຮຽນສູງກວ່າກ່ອນຮຽນຢ່າງມີຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິທີ່ລະດັບ.01.

2. ເຫັນວ່າ ນັກສຶກສາມີເຈດຕະຄະຕິຕໍ່ການສອນຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນແບບ\B-SLIM ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບດີ.

ຄຳສຳຄັນ: ການສອນແບບ B-SLIMເຈດຕະຄະຕິ,ການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ,

¹ ການອ້າງອີງພາສາລາວ: ອຸດາລອນ ບຸນທະວົງ ແລະ ຄະນະ (2020). ການພັດທະນາຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ໂດຍ ໃຊ້ວິທີການສອນ ແບບ B-SLIM ຂອງນັກສຶກສາປີທີ 3 ຄະນະພາສາສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ສ ປປ ລາວ, ວາລະສານວິທະຍາສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ, ເລກທະບຽນ ISSN 2521-0653, ສະບັບທີ: 6, ເຫຼັ້ມທີ 1, ໜ້າທີ: 208- 216.

² ຕິດຕໍ່ຜົວຜົນ:

ອຸດາລອນ ບຸນທະວົງ, ພາກວິຊາພາສາຕ່າງປະເທດ ຄະນະພາສາສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ, Tel: +856 02 55499017,
E-mail: oudalon_b@gmail.com

Development of English Composition Writing Ability Using B-SLIM (Bilash's Success-guided Language Instruction Model) of Third Year Students, Faculty of Languages, Souphanouvong University

Oudalon BOUNTHAVONG³, Somphong SENGPHACHITH and Rapeeporn SROINAM

Department of Foreign Languages, Souphanouvong University

Abstract:

This research were to study and compare the English composition writing ability of third year students before and after learning using B-SLIM, and to study the students' attitude towards teaching English composition writing using B-SLIM.

The sample consisted of 27 third year students who enrolled in English writing courses in the first semester of the academic year 2019-2020 of Faculty of Languages, Souphanouvong University. They were selected using cluster random sampling. The research was an experimental research with a one group pretest-posttest design. The research instruments were 6 lesson plans, and an English paragraph writing ability test and a students' attitude questionnaire. The experiment lasted 6 weeks, 4 hours a week, 24 hours for all. The mean, percentage, standard deviation and t-test for dependent sample were used for data analysis.

The result of this research were as follows:

1. The students' pretest score on English composition writing ability was 46.03 percent and the posttest was 76.70 percent. The mean score on the posttest was higher than that of the pretest. The students' English composition writing ability was significantly different at the .01 level.
2. The students' attitude toward teaching English composition writing using the B-SLIM was at a good level.

Key words: B-SLIM, English composition writing, Attitude

³ **Correspondence:**

Oudalon BOUNTHAVONG, Department of foreign languages, Faculty of Languages, Souphanouvong University,
E-mail: oudalon_b@hotmail.com. Tel: +856 20 55499017

1. ພາກສະໜີ

ໃນປີ 1986 ສ ປ ປ ລາວ ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບແນວຄວາມຄິດໃໝ່ທີ່ເອີ້ນວ່າ “ຈິນຕະນາການໃຫມ່”. ມັນເປັນການປ່ຽນແປງຈາກການວາງແຜນເສດຖະກິດແບບເປັນກາງ ແລະ ນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດແບບເປັນກຸ່ມຕາເວັນອອກທີ່ມີຕໍ່ເສດຖະກິດຕະຫລາດແລະນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດທີ່ດຳເນີນໃນຮູບແບບດຽວກັນໄດ້ສົ່ງອິດທິພົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ປະຊາຊົນລາວໃນການຮຽນພາສາອັງກິດແລະມີຄວາມຕ້ອງການຮຽນພາສາອັງກິດເພີ່ມຂຶ້ນ (ມາສາສຊີ & ຢູກິໂກະ, 2008: 48). ເພາະສະນັ້ນ, ຕັ້ງແຕ່ປີ 1980 ຫາ 1996 ພາສາອັງກິດໄດ້ຄ່ອຍໆກາຍເປັນພາສາໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ເນື່ອງມາຈາກ ສ ປ ປ ລາວ ໄດ້ເປີດປະຕູສູ່ໂລກພາຍນອກໃນປີ 1994. ລັດຖະບານລາວໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຈາກອົງການສາກົນ. ໃນປີ 1997 ສ ປ ປ ລາວໄດ້ມີໂອກາດເຂົ້າຮ່ວມສະມາຄົມປະຊາຊາດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້(ອາຊຽນ). ຈາກນັ້ນພາສາອັງກິດກາຍເປັນພາສາຕ່າງປະເທດທີ່ມີບຸລິມະສິດອັນດັບໜຶ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນການຕໍ່ກັບພາກລັດແລະພາກເອກະຊົນ (ສີຝົງ, 2008: 45). Murray & Christenson (2010: 16) ສັງເກດເຫັນວ່ານັກຮຽນຫຼາຍຄົນຄິດວ່າການຂຽນພາສາອັງກິດແມ່ນພຽງແຕ່ທັກສະຂອງລາຍວິຊາໜຶ່ງ ຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ. ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງການຂຽນພາສາອັງກິດສຳລັບການເຮັດວຽກໃນອະນາຄົດຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະເຮັດວຽກກັບບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ ຫຼື ພາຍໃນປະເທດບ່ອນທີ່ໃຊ້ພາສາອັງກິດໃນການເຮັດວຽກ. Susanna (2007: 25) ຍັງໄດ້ອ້າງວ່ານັກຮຽນທີ່ຮຽນອ່ອນ ແມ່ນມັກຈະມີກິນລະຍຸດໃນການຮຽນທີ່ບໍ່ ເໝາະສົມ ແລະ ຍອມແຜ່ງ່າຍໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ຈາກບົດລາຍງານຜົນສຳເລັດການຮຽນຂອງຄະນະພາສາສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ, ຄວາມສຳເລັດຂອງການຮຽນພາສາອັງກິດແມ່ນຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳ. ໃນສຶກສາ 2019-2020, ຜົນການຮຽນວິຊາການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງ

ແມ່ນ 45.70% (ພະແນກວິຊາການ, ຄະນະພາສາສາດ 2020: 3). ໜຶ່ງໃນເຫດຜົນທີ່ເຮັດໃຫ້ຜົນການຮຽນຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳ ແມ່ນວ່ານັກສຶກສາ ສາຂາພາສາອັງກິດ ຄະນະພາສາສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ຍັງມີຄວາມສາມາດໃນການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດບໍ່ທັນພຽງພໍ, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີບັນຫາໃນການນຳໃຊ້ຄຳສັບ, ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການນຳໃຊ້ໄວຍາກອນ, ບໍ່ເຂົ້າໃຈໂຄງສ້າງປະໂຫຍກ, ມີຄວາມສັບສົນໃນຂັ້ນຕອນການຂຽນ ແລະ ຮູບແບບຂອງການຂຽນ.

ຜູ້ຄົນຄວ້າໄດ້ສຶກສາຂໍ້ມູນຈາກບົດຄົ້ນຄວ້າຫຼາຍໆ ຫົວຂໍ້ ແລະ ຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນອື່ນໆ ຈຶ່ງເຫັນວ່າ B-SLIM (Bilash's Success-guided Language Instruction Model) ເປັນເຕັກນິກການສອນທີ່ໜ້າສົນໃຈທີ່ອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ສຶກສາບັງປຸງຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດຂອງພວກເຂົາ. B-SLIM ເປັນການວາງແຜນຮູບແບບສຳລັບການສອນພາສາທີ່ສອງໃນຫ້ອງຮຽນ. ມັນຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນວົງຈອນໜຶ່ງຂອງການວາງແຜນ, ການສອນແລະການປະເມີນສຳລັບອາຈານເພື່ອພິຈາລະນາໃນລະບົບການສຶກສາຂອງພາສາ. B-SLIM ປະກອບມີ 6 ພາກສ່ວນສຳລັບການເຂົ້າໃຈໃນການສອນບົດຮຽນ ເຊັ່ນ: ການວາງແຜນແລະການກະກຽມ, ການປ້ອນຄວາມຮູ້(ການເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈ), ການຝຶກ, ການເອົາໄປໃຊ້, ການປະກັນ(ຜົນໄດ້ຮັບ), ແລະ ການປະເມີນຜົນ. ເປົ້າໝາຍຂອງ B-SLIM ລວມມີທັງໝົດຕໍ່ໄປນີ້ 1) ເພື່ອພັດທະນາການຮຽນດ້ວຍຕົນເອງຂອງຜູ້ຮຽນ ໂດຍສະເພາະ ການຮຽນພາສາທີ່ສອງ, 2) ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນປະສົບຜົນສຳເລັດໃນຊ່ວງຂອງຂະບວນການຮຽນໂດຍການເພີ່ມການສຳພັນກັບຄວາມຄິດການຮຽນຮູ້ຜ່ານການຮຽນທຸກຮູບແບບ/ລະດັບຄວາມສະຫຼາດມາງປັນຍາແລະການສົ່ງເສີມທາງປັນຍາ/ການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງຄວາມຄິດໄດ້ພັດທະນາຕາມຂັ້ນຕອນຢ່າງເປັນລະບົບ. 3) ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນ

ພັດທະນາທຸກຮູບແບບຂອງພາສາໂດຍການລົງມືວິໄຈຄົ້ນ
ຫາຈາກທຸກຂົງເຂດຂອງການຮຽນພາສາທີ່ສອງແລະການ
ຮັບການຮຽນຮູ້(ຄວາມຮູ້ທາງພາສາ, ການອອກສຽງ, ຄຳ
ສັບ, ໄວຍາກອນ, ສະຖານນະການ-ຄວາມຄ່ອງແຄ້ວ-
ຄວາມແນ່ນອນ, ວັດທະນະທຳ, ຍຸດທະສາດການຮຽນ,
ຄວາມເຂົ້າໃຈການຟັງ, ການເວົ້າ, ການຂຽນ, ການອ່ານ,
ຮູບແບບ, ທັກສະ, ເນື້ອໃນ, ແຮງຈູງໃຈ-ເຈດຕະຄະຕິ),
4) ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດທ່າຍທອດຄວາມ
ຮູ້ທີ່ພວກເຂົາຮຽນໃນເນື້ອໃນທີ່ຄຸ້ຍເຄີຍໄປຫາເນື້ອໃນໃ
ໝູ່, 5) ເພື່ອຮຽນພາສາແລະເພື່ອຮຽນຜ່ານພາສາ, 6)
ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ການປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການຮຽນແບບ
ເປັນຮູບປະທຳສາມາດພິສູດໄດ້ (ການປະເມີນຜົນສຳລັບ
ການຮຽນແລະການປະເມີນຜົນຂອງການຮຽນ) (ບິລາສ, 1998: 159-169). ນອກຈາກນີ້, ອາຈານພິຈາລະນາ
ການຮຽນແບບຮຽນດ້ວຍຕົນເອງ, ຮູບແບບກ່ຽວກັບໂຄງ
ສ້າງແລະສະເໜີການປະຕິບັດໃກ້ຄຽງກັບການສັນນິຖານ
ທີ່ນັກຮຽນທຸກຄົນແມ່ນມີການຮຽນດ້ວຍຕົນເອງແບບ
ເທົ່າໆກັນ. ແນວໃດກໍຕາມ ອາຈານເຂົ້າໃຈທີ່ບໍ່ມີໃຜມັກ
ການຮຽນແບບຄວບຄຸມຕົວເອງ. ແຕ່ວ່າໃນຄວາມຈິງ,
ອາຈານຍັງເຂົ້າໃຈຮູບແບບຄວາມຊ່ຽວຊານຂອງພວກ
ເຂົາທີ່ການສອນຈະເປັນແບບບັງຄັບຕົວເອງແມ່ນຈຳເປັນ
ສຳລັບນັກຮຽນບາງຄົນ. ຂຶ້ນຢູ່ກັບ “ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ນັກຮຽນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການຮຽນ” ພາສາທີ່
ສອງ. B-SLIM ສະໜັບສະໜູນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນ
ເອງ. ອາຈານຄວນໃຫ້ໂອກາດແລະແນະນຳນັກຮຽນ
ສຳລັບແຕ່ລະຂັ້ນຕອນໃນການຮຽນຮູ້ພາສາໂດຍຜ່ານແຕ່
ລະອົງປະກອບຂອງການຮຽນ. ອາຈານຊ່ວຍສ້າງຄວາມ
ໝັ້ນໃຈໃຫ້ນັກຮຽນ ໃນຮູບແບບວິທີການຮຽນຮູ້ດ້ວຍ
ຕົນເອງແລະຈາກນັ້ນກໍຈະປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການຮຽນ
ຮູ້ພາສາດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນທິດສະດີ, ທິດສະດີ
ຜື້ນຖານຂອງ B-SLIM ແມ່ນເພື່ອພັດທະນາຄວາມ
ສາມາດໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນແລະຊ່ວຍໃຫ້ພວກ
ເຂົາຕັ້ງເປົ້າໝາຍໃນການຮຽນ. ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງການ

ຮຽນແມ່ນເລີ່ມຈາກຂັ້ນຕອນງ່າຍຫາຂັ້ນຕອນຍາກ
ສະນັ້ນ ນັກຮຽນສາມາດພັດທະນາຄວາມສາມາດແລະ
ຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາພາຍໃຕ້ຂະບວນການທີ່ມີຄວາມ
ກ້າວໜ້າ. ໃນທີ່ສຸດນັກຮຽນສາມາດປະສົບຄວາມສຳເລັດ
ໃນການຮຽນຮູ້ພາສາແລະສາມາດນຳໃຊ້ພາສາອັງກິດໄດ້
ແບບເປັນທຳມະຊາດ. (ບິລາສ, 1998: 159-169).

ສະນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ຈຶ່ງຕ້ອງການພັດທະນາ
ຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ
ໂດຍອີງໃສ່ຂັ້ນຕອນວິທີການສອນແບບ B-SLIM ຂອງ
Olenka Bilash. ເນື່ອງຈາກ, ຜູ້ຄົນຄວ້າໃນຄັ້ງນີ້
ຕ້ອງການຮັບຮູ້ ການຮຽນໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນແບບ
B-SLIM ທີ່ແນໃສ່ການພັດທະນາຄວາມສາມາດດ້ານ
ການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ຂອງນັກສຶກສາວ່າສູງ
ຂຶ້ນ ຫຼື ບໍ່. ເຈດຕະຄະຕິຂອງນັກສຶກສາທີ່ມີຕໍ່ການສອນ
ການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນ
ແບບ B-SIM ມີຄືແນວໃດ? ເພື່ອໃຫ້ເກີດ ຜົນປະໂຫຍດ
ໃຫ້ແກ່ການປັບປຸງການສອນ ແລະ ຂະບວນການຮຽນ-
ສອນການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດໃຫ້ເກີດຜົນ
ປະໂຫຍດຢ່າງແທ້ຈິງ ໃຫ້ແກ່ ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ແລະ
ອາຈານ ຢູ່ທັງສະຖາບັນພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃນ
ອະນາຄົດ. ໂດຍຜູ້ຄົນຄວ້າໄດ້ກຳນົດສົມມຸດຖານການ
ວິໄຈ ແມ່ນ: ຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງ
ພາສາອັງກິດຂອງນັກສຶກສາ ປີທີ 3 ຫຼັງຈາກການຮຽນ
ຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ຮູບແບບການສອນ
ແບບ B-SLIM ແມ່ນສູງກວ່າກ່ອນຮຽນ. ແລະ ຄວາມ
ສາມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດຂອງ
ນັກສຶກສາ ປີທີ 3 ຫຼັງຈາກການຮຽນຂຽນແຕ່ງເລື່ອງ
ພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ຮູບແບບການສອນ ແບບ B-SIM
ແມ່ນບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 70%.

ດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ມີ
ຈຸດປະສົງຕ້ອງການພັດທະນາຄວາມສາມາດດ້ານການ
ຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດຂອງນັກສຶກສາໂດຍໃຊ້ການ
ສອນຮູບແບບ B-SLIM. ເພື່ອຕ້ອງການສຶກສາ ແລະ

ປຽບທຽບວ່າຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງ
ພາສາອັງກິດຂອງນັກສຶກສາ ຫຼັງຈາກການຮຽນພາສາ
ອັງກິດໂດຍໃຊ້ຮູບແບບ B-SLIM ໄດ້ປັບປຸງດີຂຶ້ນບໍ່. ຜູ້
ຄົນຄວ້າຍັງຕ້ອງການສຳຫຼວດເຈດຕະຄະຕິຂອງນັກຮຽນ
ຕໍ່ກັບການສອນການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດໂດຍໃຊ້
ວິທີການສອນຕາມຮູບແບບ B-SLIM. ການວິໄຈຄັ້ງນີ້
ມີຜົນປະໂຫຍດສຳລັບການປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນ
ການຂຽນພາສາອັງກິດໃນອານາຄົດຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

2.1 ເຄື່ອງມືໃຊ້ໃນການວິໄຈ

ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ປະກອບມີ
3 ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ແຜນການສອນ: ແຜນການສອນສຳລັບການ
ແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນແບບ B-
SLIM ປະກອບມີທັງໝົດ 6 ແຜນ, ໂດຍຈະປະຕິບັດ 4
ຊົ່ວໂມງສຳລັບແຕ່ລະແຜນ.

2. ແບບທົດສອບວັດຄວາມສາມາດໃນການ
ຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ: ຜູ້ຄົນຄວ້າໄດ້ພັດທະນາ
ສ້າງແບບທົດສອບນີ້ຂຶ້ນ ເພື່ອທົດສອບຄວາມສາມາດ
ດ້ານການຂຽນຂອງນັກສຶກສາ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ.
ແບບທົດສອບດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໃຫ້ຂຽນແຕ່ງເລື່ອງປຽບທຽບ
ໂດຍມີຄຳຖາມແບບເປີດໃຫ້ 1 ຄຳຖາມ ເຊິ່ງນັກສຶກສາ
ຈະໄດ້ຂຽນ 200 ຄຳ ພາຍໃນເວລາ 90 ນາທີ.

3. ແບບສອບຖາມກ່ຽວກັບເຈດຕະຄະຕິຂອງ
ນັກສຶກສາ ທີ່ມີຕໍ່ການສອນທັກສະການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງ
ພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນແບບ B-SLIM
ແບບສອບຖາມປະກອບມີ ທັງໝົດ 20 ຂໍ້ ໂດຍໃຊ້ການ
ວັດ 5 ລະດັບຂອງ Likert (1932: 102).

ເຄື່ອງມືໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າໄດ້ກວດຜ່ານຜູ້
ຊ່ຽວຊານທາງດ້ານການສຶດສອນ ຈຳນວນ 3 ທ່ານ ເພື່ອ
ຫາຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ກ່ອນຈະນຳໄປທົດສອບກັບນັກສຶກ
ສາທີ່ບໍ່ແມ່ນກຸ່ມຕົວຢ່າງ ແລ້ວນຳມາປັບປຸງຈົນໄດ້
ເຄື່ອງມືທີ່ສົມບູນແບບ.

2.2 ການເກັບຂໍ້ມູນ

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນໄດ້ແບ່ງເປັນ 5 ຂັ້ນຕອນ
ດັ່ງນີ້:

1. ນັກສຶກສາໄດ້ທົດສອບກ່ອນຮຽນໂດຍໃຊ້
ແບບທົດສອບຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງ
ພາສາອັງກິດມີ 1 ຄຳຖາມ ນັກຮຽນໄດ້ຂຽນ 200 ຄຳ
ໃນໄລຍະເວລາ 90 ນາທີ ພ້ອມຄະແນນທັງໝົດ 32
ຄະແນນ.

2. ອາຈານໄດ້ດຳເນີນການສອນໂດຍໃຊ້
ແຜນການສອນຈຳນວນ 6 ແຜນ ໃນໄລຍະເວລາ 6
ອາທິດ, 4 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ໜຶ່ງອາທິດ ທັງໝົດ 24 ຊົ່ວໂມງ.

3. ນັກສຶກສາໄດ້ທົດສອບຫຼັງຮຽນໂດຍໃຊ້ແບບ
ທົດສອບຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາ
ອັງກິດມີ 1 ຄຳຖາມ. ນັກຮຽນໄດ້ຂຽນ 200 ຄຳໃນ
ໄລຍະເວລາ 90 ນາທີ ພ້ອມຄະແນນທັງໝົດ 32
ຄະແນນ.

4. ຫຼັງຈາກຮຽນແລ້ວ, ນັກຮຽນໄດ້ເຮັດແບບສຳ
ຫຼວດເຈດຕະຄະຕິຂອງນັກສຶກສາທີ່ມີຕໍ່ການສອນຂຽນ
ພາສາອັງກິດໂດຍໃຊ້ຮູບແບບ B-SLIM.5.

5. ຜູ້ວິໄຈໄດ້ວິເຄາະຂໍ້ມູນໂດຍໃຊ້ໂປຣແກຼມ
SPSS

2.3 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນແມ່ນໃຊ້ ໂປຣແກຼມ SPSS
ດັ່ງມາລາຍລະອຽດລຸ່ມນີ້:

ຂັ້ນຕອນຂອງການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ເພື່ອສຳຫຼວດຄວາມສາ

ມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງໂດຍໃຊ້ຄ່າສະເລ່ຍ (),
ເປີເຊັນ ແລະ ຄ່າປ່ຽນແປງມາດຕະຖານ (S.D)

ວິເຄາະຂໍ້ມູນເພື່ອສຶມທຽບຄວາມສາ

ມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດຂອງນັກສຶກ
ສາປີທີ 3 ຈາກຄະແນນທົດສອບກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ.

- 1.3 ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ເພື່ອສຳຫຼວດເຈດຕະຄະຕິ
ຂອງນັກສຶກສາທີ່ມີ ຕໍ່ການສອນຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາ

ອັງກິດໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນແບບ B-SLIM ໂດຍໃຊ້
ຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{x}$), ຄ່າປ່ຽນແປງມາດຕະຖານ (S.D) ເພື່ອ
ອະທິບາຍຜົນຕາມການວັດຕາມຄະແນນສະເລ່ຍ ດັ່ງ
ນີ້: (Best, 1981: 179-187)

4.51-5.00	ໜ້າເຖິງ	ດີຫຼາຍ
3.51-4.50	ໜ້າເຖິງ	ດີ
2.51-3.50	ໜ້າເຖິງ	ພໍໃຊ້
1.51-2.50	ໜ້າເຖິງ	ອ່ອນ
1.00 -1.50	ໜ້າເຖິງ	ອ່ອນຫຼາຍ

2. ສະຖິຕິໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າ

2.1 ສະຖິຕິພື້ນຖານໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຄຸນ
ນະພາບຂອງເຄື່ອງມື ໂດຍໃຊ້ໂປຣແກຣມ SPSS ເຊິ່ງ
ປະກອບມີ

2.1.1 ສ່ວນຮ້ອຍ (%)

2.1.2 ຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{x}$)

2.1.3 ຄ່າປ່ຽນແປງມາດຕະຖານ (S.D)

2.2 ສະຖິຕິໃຊ້ປະເມີນຄຸນນະພາບຂອງເຄື່ອງມື
ປະກອບມີ

2.2.1 ຄ່າດັດສະນີຄວາມສອດຄ່ອງ(IOC),
(ທະວີຣັດ, 2000:117): $IOC = \frac{\sum R}{N}$
IOC ແທນຄ່າ ດັດສະນີຄວາມສອດຄ່ອງ

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

3.1 ການປຽບທຽບຄະແນນຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນພາສາອັງກິດຂອງນັກສຶກສາ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຮຽນການຂຽນ
ແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນແບບ B-SLIM

ແບບທົດສອບ	ຈຳນວນ	$\bar{x}$	S.D.	t
ກ່ອນຮຽນ	27	11.59	2.96	46.03
ຫຼັງຮຽນ	27	17.03	2.45	76.70

** ມີລະດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງຄວາມແຕກຕ່າງ.01

ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄະແນນຂອງນັກສຶກສາກ່ອນຮຽນ
ແມ່ນ 11.59 ຫຼື 2. ເທົ່າກັບ 9646.03 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ
ຄະແນນຫຼັງຮຽນແມ່ນ 17.03 ຫຼື 2.76 ເທົ່າກັບ 45.70

$\sum R$ ແທນຄ່າ ຜົນລວມຄະແນນຂອງຜູ້
ຊ່ຽວຊານ

N ແທນຄ່າ ຈຳນວນຜູ້ຊ່ຽວຊານທັງໝົດ

2.2.2 ຊອກຫາຄວາມເຊື່ອຖືໃນການໃຫ້
ຄະແນນ ຂອງຜູ້ກວດສາມທ່ານ ໂດຍໃຊ້ສູດຂອງScott
(ວໍລະກິດກະເສມສະກຸນ ,2010: 279-280)

$$\pi = \frac{Po - Pe}{1 - Pe}$$

π ແທນ ດັດສະນີຄວາມສອດຄ່ອງລະຫວ່າງຜູ້
ສັງເກດ

Po ແທນ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ 1.00 ກັບ
ຜົນລວມຂອງສັດສ່ວນຂອງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຜູ້
ສັງເກດທັງ ຄົນ 3

Pe ແທນ ຜົນບວກຂອງກຳລັງສອງຂອງຄ່າ
ສັດສ່ວນຂອງຄະແນນຈາກລັກສະນະທີ່ສັງເກດໄດ້ສູງສຸດ
ກັບຄ່າທີ່ສູງຮອງລົງມາໂດຍເລືອກເອົາຜົນຂອງການ
ສັງເກດຄົນໃດຄົນໜຶ່ງກໍ່ໄດ້.

2.3 ສະຖິຕິໃຊ້ວິເຄາະສົມມຸດຖານ ກ່ອນ ແລະ
ຫຼັງການຮຽນໂດຍໃຊ້ການທົດສອບກຸ່ມຕົວຢ່າງ ຫາຄ່າ t
ແບບອິດສະຫຼະ (t-test for dependent) ໂດຍໃຊ້ໂປຣ
ແກຣມສໍາເລັດຮູບ SPSS program for Windows.

ສ່ວນຮ້ອຍ, ສະນັ້ນ ຄະແນນຫຼັງຮຽນ ແມ່ນສູງກວ່າກ່ອນ
ຮຽນ

3.2 ການສຳຫຼວດເຈດຕະນະຕິຂອງນັກສຶກສາທີ່ມີຕໍ່ການສອນຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ຮູບແບບ B-SLIM

	N	$\bar{x}$	S.D.	ແປຜົນ
ເຈດຕະນະຕິຂອງນັກສຶກສາທີ່ມີຕໍ່ການສອນຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນແບບ B-SLIM	27	3.52	0.45	ດີ

ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄະແນນສະເລ່ຍເຈດຕະນະຕິຂອງນັກສຶກສາທີ່ມີຕໍ່ການສອນຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນແບບ B-SLIM ແມ່ນ 3.52 ແລະ ອີງຕາມເກນການອະທິບາຍຜົນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ໝາຍຄວາມວ່າເຈດຕະນະຕິຂອງນັກສຶກສາຕໍ່ການສອນຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນແບບ B-SLIM ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບດີ.

4. ວິພາກຜົນ

ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າໄດ້ອະທິບາຍເປັນແຕ່ລະປະເດັນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

4.1 ເຫັນວ່າການນຳໃຊ້ວິທີການສອນ ແບບ B-SLIM ໄດ້ຜັດທະນາຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງ ພາສາອັງກິດຂອງນັກສຶກສາ ໂດຍອີງຕາມຜົນຈາກການທົດລອງປະກົດວ່ານັກສຶກສາມີຄະແນນຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນແຕ່ງ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ ເນື່ອງຈາກນັກສຶກສາບໍ່ສົນໃຈໃນການຮຽນພາສາອັງກິດ, ຂາດທັກສະໃນການຂຽນພາສາອັງກິດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ຂາດຄວາມຮູ້ທາງດ້ານໂຄງສ້າງ, ຄຳສັບ, ເຄື່ອງໝາຍວັກຕອນ, ການຈັດລຽງຂໍ້ມູນ ແລະ ບໍ່ເຄີຍກວດບົດຂຽນຂອງໝູ່ ໂດຍໃຊ້ Editing code. ນອກນັ້ນ ນັກສຶກສາສ່ວນຫຼາຍບໍ່ມີແຮງຈູງໃຈໃນການສ້າງຄວາມຄິດໃໝ່, ການຕັ້ງຊື່ຫົວຂໍ້ ຈະຂຽນ, ແລະ ບໍ່ມີເປົ້າໝາຍທີ່ຊັດເຈນໃນການປັບປຸງການຂຽນແຕ່ງເລື່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ສະນັ້ນ, ນັກສຶກສາບໍ່ສາມາດຈະເອົາແນວຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງອອກມາຂຽນເປັນວັກເປັນຕອນໄດ້, ແນວຄວາມຄິດ ບົດຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາມີໂອກາດໃນການຶກຊ້ອມຂຽນພາສາອັງກິດ ໄປຕາມ

ບາດກ້າວທີ່ມີສື່ການສອນຄົບຖ້ວນ ຕາມວິທີການສອນແບບ B-SLIM ຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາຂຽນປະໂຫຍກໄດ້ຖືກຕ້ອງ ພ້ອມກັບໃຊ້ຄຳສັບທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມໂຄງສ້າງ ໂດຍໃຊ້ຄວາມຮູ້ຜື້ນຖານຂອງເຂົາເຈົ້ານັກສຶກສາໄດ້ຜັດທະນາຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນພາສາອັງກິດຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຕົວເອງແລະແບບເປັນກຸ່ມ ໂດຍສອງຄ່ອງກັບທິດສະດີການສອນຂຽນຂອງ Bilash(1998:170-178) ໄດ້ກ່າວວ່າ ການທີ່ຈະໃຫ້ວຽກບ້ານນັກສຶກສາ ນັກສຶກສາຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ຈັດປະສົງຂອງການຂຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳສະເໜີລັກສະນະຂອງພາສາ ແລະ ຄຳສັບຫຼັກໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມ. ສະນັ້ນ, ອາຈານຄວນໃຫ້ກິດຈະກຳການຂຽນແກ່ນັກສຶກສາເຊິ່ງໃຫ້ອາຈານຊ່ວຍອະທິບາຍລັກສະນະຂອງພາສາສ່ວນທີ່ເປັນບັນຫາ ແລະ ຊ່ວຍນຳພານັກສຶກສາໃນຂະບວນການກວດແກ້ການຂຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ການເຮັດກິດຈະກຳເປັນກຸ່ມເຮັດໃຫ້ນັກສຶກສາໄດ້ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດ ກ່ຽວກັບບົດທີ່ເຂົາເຈົ້າຂຽນ ອາຈານຊ່ວຍກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກສຶກສາກວດແກ້ ແລະ ທົບທວນ ໂດຍສະເພາະສຸມໃສ່ລັກສະນະຂອງພາສາເປັນຫຼັກ. ການຄົ້ນຄວ້ານີ້ ຄະແນນທົດສອບຫຼັງຮຽນ ແມ່ນສູງກວ່າກ່ອນຮຽນ ໃນລະດັບ .01

ສະນັ້ນ, ສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ການສອນແບບ B-SLIM ສາມາດຜັດທະນາຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບເພາະວ່າມັນຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາຂຽນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ທາງດ້ານຄຳສັບ, ທາງດ້ານຫຼັກໄວຍາກອນ, ທາງດ້ານໂຄງສ້າງປະໂຫຍກຫຼັກ ແລະ ປະໂຫຍກສຳຮອງ. ຜົນການສຶກສາດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນສອດຄ່ອງ ກັບບົດຄົ້ນຄວ້າຂອງ ແດນດິງຍິ່ງ (2012) ໄດ້

ສຶກສາການພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການຂຽນພາສາອັງກິດໂດຍນຳໃຊ້ຮູບແບບການສອນແບບ B-SLIM ຂອງນັກຮຽນມັດທະຍົມປີທີ 6 ຢູ່ໂຮງຮຽນໜອງຫານວິທະຍາ ອຸດອນທານີ ປະເທດໄທ. ຜົນຂອງການວິໄຈຄົ້ນພົບວ່າ ຄະແນນແບບທົດສອບຫຼັງຮຽນແມ່ນ 86.82 ເຊິ່ງສູງກວ່າ ຄະແນນແບບທົດສອບກ່ອນຮຽນແມ່ນ 60.92 ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນພາສາອັງກິດຂອງນັກຮຽນເຫັນວ່າ ມີຄວາມຄວາມສຳຄັນແຕກຕ່າງກັນທາງສະຖິຕິໃນລະດັບ .01

4.2 ຈາກການສຶກສາເຈດຕະຄະຕິມີຕໍ່ການສອນຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນແບບ B-SLIM ຂອງນັກສຶກສາ ປີທີ 3. ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າພົບວ່າ ເຈດຕະຄະຕິ ທີ່ມີຕໍ່ການສອນຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນ ແບບ B-SLIM ແມ່ນຢູ່ ໃນລະດັບດີ ເພາະວ່ານັກສຶກສາມັກທີ່ໄດ້ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກັບໝູ່ເພື່ອນ ກໍ່ຄືໄດ້ຝຶກຊ້ອມຂຽນແຕ່ງເລື່ອງພາສາອັງກິດ ດ້ວຍຕົວພວກເຂົາ. ນັກສຶກສາທົບທວນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຮູ້ແລ້ວ ແລະ ໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃໝ່ຈາກການສະແດງຮູບພາບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຫົວຂໍ້ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍຜ່ານຮູບພາບ. ກິດຈະກຳນີ້ເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ພວກເຂົາສົນໃຈທີ່ຈະຮຽນຂຽນພາສາອັງກິດຫຼາຍຂຶ້ນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ການລະດົມສະໜອງໂດຍໃຊ້ແຜນຜັງຄວາມຄິດ ແມ່ນກິດຈະກຳເປັນກຸ່ມ ເຊິ່ງນັກສຶກສາໄດ້ຊ່ວຍກັນ ປຶກສາກັນ ແລະ ຂຽນຄຳສັບໃໝ່ລົງເຈ້ຍບົດຝຶກຫັດ. ມັນເປັນກິດຈະກຳໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາທົບທວນຄຳສັບ ແລະ ສຳນວນທີ່ພວກເຂົາຮູ້ແລ້ວ ແລະ ຮຽນຮູ້ອັນໃໝ່ເພື່ອຂຽນໂຄງຮ່າງຄັ້ງທີ 1 ກິດຈະກຳນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນການຮຽນຂຽນພາສາອັງກິດ. ອີກໜຶ່ງກິດຈະກຳແມ່ນການຂຽນໂຄງຮ່າງຄັ້ງທີ 2 ຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະກອບຄວາມຄິດເຫັນເຂົ້າໃນການຂຽນປະໂຫຍກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫົວຂໍ້ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາຮູ້ເປົ້າໝາຍທີ່ຈະຂຽນ ພ້ອມທັງທົບທວນການຈັດລຽງປະໂຫຍກ ແລະ ກວດຄືນຄວາມໝາຍ, ຫຼັກໄວຍາກອນ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍວັກຕອນ ເຊິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາປັບປຸງ

ການຂຽນຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນທີ່ຈະແລກປ່ຽນບົດຂຽນນຳໝູ່ເພື່ອກວດ ໂດຍໃຊ້ສັນຍາລັກໃນການກວດແກ້. ໃນຂັ້ນຕອນໂຄງຮ່າງສຸດທ້າຍ ນັກສຶກສາຈະໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳຈາກອາຈານແລະໝູ່ເພື່ອນ ເພື່ອນຳໄປປັບປຸງການຂຽນຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສົມບູນ ແນວໃດກໍ່ຕາມເມື່ອນັກສຶກສາຂຽນແຕ່ເລື່ອງເປັນລາຍບຸກຄົນ ພວກເຂົາສາມາດເພີ່ມຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆຕາມໃຈໄດ້ເພາະວ່າພວກເຂົາສາມາດໃຊ້ຄຳສັບ, ຄວາມຄິດ, ເປົ້າໝາຍການຂຽນ ແລະ ລັກສະນະການຂຽນຂອງຕົນເອງແບບມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ນອກຈາກນັ້ນອາຈານຍັງເປັນຜູ້ສັງເກດຕິດຕາມ, ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ຊ່ວຍນັກສຶກສາບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມກັງວົນ ແລະ ກ້າຫານໃນການນຳສະເໜີການຂຽນແບບປາກເປົ່າໃນຫ້ອງຮຽນ. ສອດຄ່ອງກັບຜົນການຄົ້ນຄວ້າຂອງ ເອລິສ (Ellis, 1994:198-199) ເຊິ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ເຈດຕະຄະຕິຂອງຜູ້ຮຽນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລະດັບຄວາມຄວາມສຳເລັດໃນການຮຽນພາສາທີ່ສອງ ດ້ວຍຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ ແລະ ສິ່ງນີ້ກໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສຳເລັດຂອງພວກເຂົາອີກດ້ວຍ. ສະນັ້ນ ຜູ້ຮຽນທີ່ມີຈັດຕະຄະຕິທາງບວກ ຈະໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນທີ່ດີ ແຕ່ວ່າ ຜູ້ຮຽນທີ່ມີເຈດຕະຄະຕິທາງລົບ ອາດຈະພົບອຸປະສັກໃນການທີ່ຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ. ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າຍັງສອດຄ່ອງກັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງ ແດນດິງຢິ່ງ (2012) ເຊິ່ງໄດ້ສຶກສາເຈດຕະຄະຕິຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຕໍ່ການສອນຂຽນພາສາອັງກິດໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນແບບ B-SLIM.

5. ສະຫຼຸບ

ສະຫຼຸບຈາກການປຽບທຽບຄະແນນກ່ອນຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນການຂຽນພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນ ແບບ B-SLIM ຂອງນັກສຶກສາປີທີ 3 ຄະນະພາສາສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ ແລະ ສຳຫຼວດເຈດຕະຄະຕິຂອງນັກສຶກສາທີ່ມີຕໍ່ການສອນຂຽນພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ວິທີ ແບບ B-SLIM ເຊິ່ງສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້:

1. ຄະແນນຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນພາສາອັງກິດຂອງນັກສຶກສາຫຼັງຮຽນ ແມ່ນບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 70

ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຄະແນນສະເລ່ຍຄວາມສາມາດດ້ານ
ການຂຽນພາສາອັງກິດຂອງນັກສຶກສາກ່ອນຮຽນແມ່ນ
46.03 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຄະແນນສະເລ່ຍຂອງພວກເຂົາ
ຫຼັງຮຽນ ແມ່ນ 76.70 ສ່ວນຮ້ອຍ, ສະນັ້ນ ຄວາມ
ສາມາດດ້ານການຂຽນພາສາອັງກິດຂອງນັກສຶກສາ ຫຼັງ
ຮຽນແມ່ນສູງກວ່າກ່ອນຮຽນ.

2. ເຈດຕະຄະຕິຂອງນັກສຶກສາທີ່ມີຕໍ່ການສອນ
ຂຽນພາສາອັງກິດ ໂດຍໃຊ້ວິທີການສອນ ແບບເນັ້ນ
ຂະບວນການ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບດີ.

6. ຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ

ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈຢ່າງສູງ ແລະ
ຮູ້ບຸນຄຸນມາຍັງ ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ ທີ່ໄດ້ສະໜ
ອງທຶນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໃນການການດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ
ຄັ້ງນີ້ ຈົນສຳເລັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ກ່ອນອື່ນໝົດ
ສະແດງຄວາມນັບຖື ແລະ ຂອບໃຈ ມາຍັງທ່ານ
ອະທິການບໍດີ ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ ທີ່ໄດ້
ເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ອະນຸມັດ
ໂຄງການດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງເປັນຮູບປະ
ທຳ.

ນອກຈາກນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ
ມາຍັງ ທ່ານຄະນະບໍດີ ຄະນະພາສາສາດ ແລະ ທ່ານ
ຄະນະບໍດີ ຄະນະສຶກສາສາດ ທີ່ໄດ້ອະນຸມັດ ເພື່ອອຳນວຍ
ຄວາມສະດວກສະຖານທີ່ໃນການທົດລອງຄຸນນະພາບ
ເຄື່ອງມື ແລະ ສອນທົດລອງເພື່ອເກັບຂໍ້ມູນ, ບົດຄົ້ນຄວ້າ
ດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະບໍ່ສຳເລັດໄດ້ ຖ້າຂາດຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ
ຈາກພວກທ່ານ.

ສຸດທ້າຍຂ້າພະເຈົ້າສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງ
ຫ້ອງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ບໍລິການວິຊາການ,
ພະແນກຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ບໍລິການວິຊາການ
ຄະນະພາສາສາດ, ພະນັກງານ ແລະ ຄູ-ອາຈານທຸກທ່ານ
ຕະຫຼອດເຖິງ ນັກສຶກສາ ພາຍໃນມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸ
ພານຸວົງ ທຸກທ່ານ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້
ຈົນເຮັດໃຫ້ບົດຄົ້ນຄວ້າດັ່ງກ່າວນີ້ ສຳເລັດຢ່າງສົມບູນ
ແບບ.

7. ເອກະສານອ້າງອີງ

Academic department, Faculty of Languages,
(2020). **Semester 1 report of students'
score in 2020**, Luangprabang, Laos:
Academic department.

Best, J. W. (1981). **Research in education**.
4th ed. Englewood Cliffs, CA: Prentice-
Hall.

Bilash, O. (1998). **Toward a model of
teaching foreign languages**,
Edmonton: ICRN.

Daendongying, B. (2012). **Developing
English writing ability of
Matthayomsuksa 6 students using B-
SLIM model**. Master of Arts thesis in
teaching English to Speakers of other
Languages, Udonthani Rajabhat
University.

Ellis, R. (1994). **The study of second
language acquisition**. Oxford: Oxford
University Press.

Likert, R. (1932). A technique for
measurement of attitudes. **Archives of
Psychology**, 140(1), 1-55.

Masashi, S., & Yukiko, H. (2008).
Determinants and Issues in
Students Achievement in English at Lao
Secondary Level. **The Asian EFL
Journal**, 10(1), 48-64.

Murray, D. E., & Christison, M. A. (2010).
**What English Language Teachers
Need to Know Volume I**. New York:
Routledge.

Siphong, S. (2008). Developing students
teachers' English learning strategies. In
S. Gunnar (Ed.), **Exploring teacher
education in Laos-aims, obstacles
and possibilities**. Stockholm:
Stockholm University Press.

Vollakitkasemsakul, S. (2010). **Social and
behavioural sciences methodology**.
2nded. Udon Thani: Aksornsilkanpim.